

villing. Lillige maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at Regjeringen har til dette Batteris Fuldsførelse til sin Naadighed 116,000 Kr., saa at jeg ikke kan antage Andet, end at Regtelsen af denne Sum ikke vil faae anden Betydning, end at man vil gjøre sit Yderste for at faae det til at flaa til med 116,000 Kr. Forslaget under Nr. 44 er stillet af Udvalgets Mindretal, hvortil jeg hører, under den Forudsætning, at Transaktionen ikke allerede var udført, idet vi ganske vist stode i den Formening, at der ikke var nogen tilstøffelig Grund til at paabyrde vedkommende Bank denne Udgift. Men efterat det er blevet os bekendt, at Transaktionen er gennemført, kunne vi ikke længere holde paa dette Forslag, og jeg skal derfor tage Forslaget tilbage.

Formanden (Rabbe): Jeg forudsætter, at Tilbagetagelsen sker paa famtlige de Herrer Forslagsstilleres Vegne. (Scavenius: Ja!). Forslaget under Nr. 44 er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Noen optager det? (Dphold). Det er saaledes bortfaldet.

Scavenius: Jeg har kun villet udtale mig om de Endringsforslag, som Mindretallet ikke har kunnet slutte sig til, og jeg skal altsaa hermed slutte, idet jeg blot vil tillade mig at tilføje lige overfor, hvad der fremkom fra den ærede Ordfører i Anledning af Børnehjemsopgørelsesmaalet, at medens jeg, og i det Hele taget vor Side, er enig i den Betragtning, at hele Spørgsmaalet om Børnehjem trænger til at tages under nøie Overveelse, om det virkelig ikke er en dulgt Understøttelse af de forskjellige Kommuners Fattigvæsen, som derved sker, og medens vi endvidere kunne være enige med ham i, at det er et Spørgsmaal, om det ikke vil være rigtigt, at Børnene til uægte Børn blive, om jeg saa maa udtrykke mig, tagne bedre med til disse Høms Opdragelse, ere vi derimod ikke enige med ham i Slutningen af hans Foredrag, hvor han opfordrede den ærede Justitsminister til i det Hele taget at tage vor Familieret under nøiere Overveelse og forsøge den omarbejdet i, hvad jeg antager den ærede Ordfører forstaar ved en mere moderne Retning.

Holstein-Ledeborg: I Anledning af de Bemærkninger, som den ærede Ordfører for Mindretallet (Scavenius) har henvendt til den Side af Salen, som jeg nærmest taler for, med Hensyn til Lorpædofskibet „Lordenstjold“ og Bevillingen til Vestindien, skal jeg tillade mig at sige, at det ærede Medlem har Ret, naar han omtalte vor Beredvillighed til at udvikle Flaaden; men han misforstaar noget vort Standpunkt, hvilket jeg forresten ikke undrer mig saameget over. Vort Standpunkt er det, at udvikle Flaaden, forsaavidt det kan ske i Forening med en

dighed. Denne Betingelse synes det ærede Medlem at lægge mindre Vægt paa, og efter vor meget forskjellige Opfattelse af Bevillingsmyndighedens Karakter og Betydning undrer det mig heller ikke; men det kan da heller ikke undre det ærede Medlem, at han ikke vil kunne overtale os paa dette Omraade. Med Hensyn til Regtelsen af Bevillingen til Vestindien, kan jeg heller ikke give det ærede Medlem Ret i, at den ikke skulde have nogen Betydning, saaledes som den nu er foreslaaet paa Tillægsbevillingsloven. Den har i alt Fald den Betydning at frigjøre Thinget for Ansvar med Hensyn til den Beslutning, der fra Regjeringens Side er fattet i Sommer, og nedlægge Protest imod denne Beslutning, og dernæst den Betydning at henvise Sagen til Statsrevisionens Prøvelse, og det er vistnok alene det, der tilsigtes ved denne Sag; det er vist ikke tilfattet at faae Andet ud af den for Diebliffet. Den Bevilling, der er givet paa Finantsloven, er, som de ærede Medlemmer erindre, ikke en ubetinget Bevilling til at holde Korvetten „Dagmar“ i to Maanedre i Vestindien, men en Bevilling til at lade den seile hjem fra Vestindien, og har altsaa en væsentlig forskjellig Betydning fra den, som det ærede Medlem lagde deri. — Naar jeg har bedt om Ordet, er det forøvrigt nærmest for at motivere et Par mindre Endringsforslag. Det ene af dem, vedrørende den af den ærede Ordfører omtalte Kuglesprøite, skal jeg ikke nærmere komme ind paa, uden ved at gjentage den Bemærkning, der staar i Betænkningen, at det kun er Hensigten at hævde vor Modstand mod den ukorrekte Brug, som i de senere Aar mere og mere har fundet Sted af Tillægsbevillingslovsforslaget, idet den under Form af Gjenbevilling i Virkeligheden foreslaar nye Bevillinger. At denne er en Sag af underordnet Betydning, skal jeg villig indrømme, og at der er en meget lille Forskjel mellem den oprindelig paatænkte Anvendelse og den, der nu tænkes gjort eller, jeg tør maasse sige, er gjort — thi jeg antager, at Pengene ere brugte — er ogsaa sandt. Det er imidlertid ikke paa Realiteten, det kommer an i dette Spørgsmaal, men det er Formen. Det er, som den ærede Ordfører vist maa indrømme, en uheldig Praxis, at Forslag, der helst burde optages paa Finantsloven, optages paa Tillægsbevillingslovsforslaget. Det medfører Uklarhed og Mangel paa Oversigt i Budgettet, som i Liden kun kan være af skadelig Virkning. Det undrer mig, at det ærede Medlem ikke har villet være med til at støtte os i denne Sag. Jeg indrømmer, at Sagens Realitet ikke har stor Betydning, men Grunden til, at Punktet er taget frem, er, at det fra vor Side blev anset for ønskeligt, at et Punkt blev draget frem, for at denne Bemærkning kunde blive gjort. Jeg vilde ønske, at Udvalgets Hvertal og da selvfølgelig Thinget havde sluttet sig dertil; thi det kan have sin Betydning, at der i